

Det er sagt hele vejen igennem i denne debat: Tyrkiet opfylder i dag *ikke* betingelserne for medlemskab. Tyrkiet opfylder ikke Københavnskriterierne, og det ved tyrkerne godt selv; det ved man selvfølgelig, det ved vi i EU. Og først når Tyrkiet opfylder Københavnskriterierne, kan der blive tale om medlemskab. Det vil sige, at det Tyrkiet, der engang bliver medlem, er et andet Tyrkiet end det, vi kender i dag.

Så vil jeg føje til, at man jo ikke altid skal se vanskelighederne. Man skal også se mulighederne, og man skal ikke mindst se på de muligheder, der ligger i et tyrkisk medlemskab i forhold til at stabilisere et af de mest urolige hjørner i verden. Et Tyrkiet, der opfylder Københavnskriterierne, er medlem af EU og er medlem af NATO, kan have en i høj grad stabiliserende rolle at spille i dette urolige hjørne af verden. Bl.a. kan det også have betydning for udviklingen i Mellemøsten, da Tyrkiet jo traditionelt, på trods af at det altså overvejende er et muslimsk land, har et rigtig godt forhold til Israel.

Perspektivet om EU-medlemskab er en stor støtte til de kræfter i Tyrkiet, der ønsker demokratisering og ønsker modernisering af det tyrkiske samfund. At smække døren i for Tyrkiet ville have meget negative følger for den politiske, demokratiske udvikling i Tyrkiet, det er jeg helt overbevist om. Og lad mig så sige, at vi aldrig her i Danmark har afholdt folkeafstemninger, når vi skulle optage nye medlemmer i EU, og det synes jeg heller ikke kan komme på tale, når det drejer sig om Tyrkiet.

Så undrede jeg mig over en enkelt bemærkning fra hr. Jesper Langballe i debattens forløb. Hr. Jesper Langballe sagde, at historien bevæger sig langsomt. Jeg må altså sige, at min oplevelse af historiens gang inden for de sidste 18 år, siden 1990, ikke er, at historien har bevæget sig langsomt, men at historien har bevæget sig utrolig hurtigt. Især når det drejer sig om udvidelse af de vesteuropæiske institutioner, især når det drejer sig om udvidelsen af EU og udvidelsen af NATO, har vi igennem de sidste 18 år oplevet en revolutionær udvikling i Europa. Europa ser i dag fuldstændig anderledes ud, end det gjorde i 1990, da kommunismen brød sammen, så jeg undrede mig lidt over den, synes jeg, historieløse betragtning.

Kl. 14:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning fra hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:01

Morten Messerschmidt (DF):

Hr. Helveg Petersen omtalte den positive udvikling i Tyrkiet, som den igangværende optagelsesproces har afstedkommet. Der vil jeg bare gerne spørge, om hr. Niels Helveg Petersen betragter det som entydigt positivt for det tyrkiske demokrati, at det parti, AKP, hvis program og ledelse er blevet kendt i strid med forfatningens sekulariseringsprincipper, tordner frem. Ved de seneste valg, parlamentsvalg, præsidentvalg og forventelig også på søndag til lokalvalg, har det pågældende parti vundet mere og mere terræn. Og når partiet samtidig altså ved forfatningsdomstolen er blevet kendt i strid med de demokratiske grundprincipper i Tyrkiet selv, er det så udtryk for, at Tyrkiet bevæger sig i den rigtige retning?

Kl. 14:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:02

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg sagde faktisk ikke noget om den positive udvikling i Tyrkiet. Jeg sagde, at det ville være et tilbageslag for de progressive kræfter i Tyrkiet, hvis EU smækkede døren i for næsen af Tyrkiet. Det var det, jeg sagde.

Udviklingen i Tyrkiet er ikke entydigt gået i den rigtige retning. Der sker mange ting i Tyrkiet, som er positive, og ikke mindst skal vi være opmærksomme på, at tyrkisk økonomi altså er en meget, meget stærk og meget levende økonomi, der jo helt og fuldt lever op til de krav, man økonomisk set kan stille til et medlem af EU.

Men det er ikke entydigt positivt. Der er store spændinger i Tyrkiet, og der er undertiden tilbageslag. Jeg kan jo bare ikke se, at det skulle være noget specielt tilbageslag, at den tyrkiske højesteret blander sig i det her og siger, hvad de mener om regeringspartiet. Det er da tværtimod et udtryk for en vis styrke, for demokratisk styrke, at der er en domstol, der kan gå på tværs af den siddende regering. Det er jo et princip, vi jo altså også hylder i Danmark, selv om det ikke står i den danske grundlov.

Kl. 14:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:03

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg skal bare forstå det helt rigtigt. Når AKP, altså regeringspartiet, får dom fra den tyrkiske forfatningsdomstol for at være islamistisk, og når